

ПОБЕДЕНЪ

Азъ пакъ съмъ самъ, и пакъ ридай
въ сърдце нестихналата жалъ
по радости невкусени,
по недостигнатъ роденъ край,
въ калъта захвърленъ идеалъ
и блѣнове покусени.

Подирилъ ясни висини,
въ блата разтлѣнни паднахъ азъ
следъ горко поражение,
и ето кретатъ слаби дни —
и всѣки тѣхенъ лъхъ и часъ
звучи себепрезрение!